

l'ateneu

ORDAL

NÚM. 12

FESTA MAJOR

6, 7, 8 i 9 AGOST - 94

PREGÓ DE FESTA

L'agost ens duu la proposta
que més atenció mereix,
hi ha una festa que s'acosta
que al meu poble enorgulleix.

Mentre les tradicions perdurin
hi haurà raons suficients
perquè els pobles no s'aturin
i expressin els sentiments.

La Festa Major d'Ordal
vol retre enguany homenatge
als que s'estimen com cal,
llurs arrels i el veïnatge.

Qui no recorda, nostàlgic
la por del seu primer ball,
o el retrat gairebé màgic
d'un amor dins del mirall.

Visquem l'esdeveniment
amb la il·lusió renovada,
però sense oblidar els absents
que també l'han estimada.

Ordalencs, alceu la testa,
tingueu el cor amatent,
ja ha arribat la nostra festa
i s'ha de viure el moment.

Eugeni Vendrell i Soler

HOMENATGE A VENTURA GASSOL

L'any 1993 vàrem celebrar el Centenari del Naixement de Ventura Gassol, poeta, educador i primer Conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Havia nascut a la Selva del Camp el 6 d'octubre de 1893 i moriria a Tarragona, l'any 1980, després de passar més de cinquanta any a l'exili o a la presó.

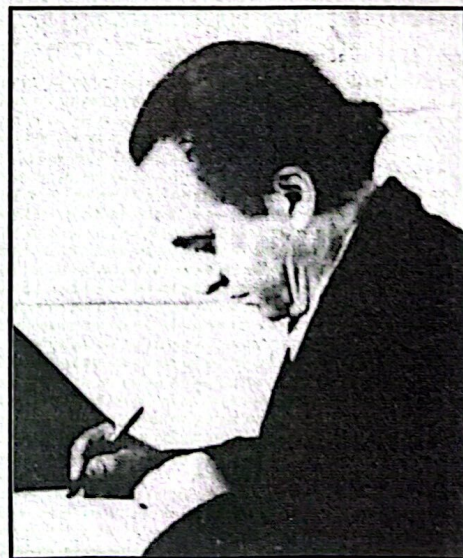
Una vida difícil, que hauria amargat l'existència d'una persona normal però que a un caràcter com Ventura Gassol encara li donà més força per a creure en les persones i en la Pàtria.

Quan l'any 1961 es celebraren els Jocs Florals de la Llengua Catalana a la ciutat catalana de L'ALGUER, el poema guanyador "EL SANT JORDI DEL CAPTIU" estava dedicat a un jove que es trobava a la presó per les seves activitats catalanistes. El jove es deia Jordi Pujol i avui és el President de la Generalitat de Catalunya.

Rosend Vendrell

LES TOMBES FLAMEJANTS

Fou una pàtria. Va morir tan bella
que mai ningú no la gosa enterrar:
damunt de cada tomba un raig d'estrella
sota de cada estrella una català.
Tan a la vora de la mar dormia
aquella son tan dolça de la mort,
que les sirenes dia i nit oïa
com li anaven desvetllant el cor.
Un dia es féu una claror d'albada
i del fons de la tomba més glaçada
fremí una vel novella el cant dels cants:
- Foc nou, baixa del cel i torna a prendre.
Ja ha sonat l'hora d'esventar la cendra
oh Pàtria de les tombes flamejants!

Ventura Gassol

... DEL ROMÀRIO

Tots sabem qui és en Romàrio
és un excel.lent jugador,
també creu en els "malfarios"
però en el fons és bon minyó.

Davanter del Barcelona,
el que més ressalta al camp,
no per les admiradores
sinó pel seu morenet d'encant.

És baixet, però dóna la talla
i algun jugador el passarà,
però ell sempre amb baralla
se'ls podrà regatejar.

Però ara anem al que interessa
anem ben ràpid al gra,
parlem de les seves cuixes
del món, el millor que hi ha.

Són morenes i són fortes,
són com les d'un toro sa
i és que ell no les té tortes
les té, per sucari-hi pa.

Anna Vendrell i Solanas

PODEM SER FELIÇOS?

QUI ÉS FELIÇ?

Els meus pares explicaven un conte. "Era un Rei, ric i poderós... -no me'n recordo gaire, però sí el seu sentit- Tenia tot el que volia. Porteu-me allí, i el portaven, mateu aquest home i el mataven, vull això o vull allò, i ho tenia. Però no era feliç i emmalaltia.

- Va cridar els seus Consellers i li recomanaren un savi.

El féu venir a la Cort i li preguntà què calia fer per curar-se d'aquella malaltia d'infelicitat. El savi li respongué que l'únic remei era posar-se la camisa d'un home feliç.

- Envià els seus criats i després de cercar molt trobaren un home feliç i el portaren a la seva presència, però resultà que l'home que era feliç no duia ni camisa... -L'altre dia vaig sentir a Ainaud de Lasarte, i deia que l'única manera de ser feliç era: "no desitjar més del que pots tenir i apreciar més el que tens."

- Ja sé que el món, avui, ens ofereix tot i amb moltes facilitats. Els anuncis, la publicitat ens entra per tot arreu i estimula els nostres afanys de posseir, de representar (de mentir), de gastar i de ser feliç. Viatges a les Malvines, comprar el cotxe més gran i més potent, la casa amb més habitacions, alternar amb els rics, fer un creuer, adquirir l'últim model del que sigui.

- I el pitjor és que ens creiem aquests missatges estranys, però famosos, i comprem sota el seu consell, gastem, representem, correm d'aquí allà. I no som prou feliços.

- Però, és que podem ser feliços? També penso que no hi ha cap persona que cada moment de la seva vida, sigui feliç.

Hi ha moments feliços com hi ha moments tristos.

- Crec que la felicitat és amb nosaltres, si sabem cercar-la.

Potser ens caldria escoltar menys els de fora i més els de casa. Caldria escoltar més els grans de casa, els joves de casa, més els de prop. Ens cal capacitat d'escoltar, d'escoltar fins i tot a un mateix.

- Si sabéssim trobar un temps per escoltar-nos, seríem rics de pensaments, plens de profunditat, curulls de bons desitjos, que farien que la nostra manera de fer fos més altruista, més pendents de necessitats reals. Hem canviat el ser, pel posseir i el superflu pel necessari.

- Ens cal aprendre a escoltar i escoltar-nos, i potser, fins i tot arribaríem algun cop a escoltar Déu ben a prop.

- Perquè si escoltem, comprendrem, i si comprem serem capaços d'estimar, -i mira- l'única manera de ser feliç és estimant.

- En R. Tagore diu: "Vivim en aquest món, quan l'estimem".

- El nostre món és avui Ordal en "Festa Major". Vivim-la, escoltem què ens diu, què demana de mi, no què fa per mi, sinó que faig jo per ell.

- I siguem feliços i agraïts, que és el millor que podem fer pels qui estimem.

FELIÇ FESTA MAJOR.

Kim Cervera i Mustarós

Diumenge de bon matí el pare feia un crit: "Fora la mandra que ja és Festa Major!!" Corríem a mudar-nos i cap a l'ofici. Aquell ofici de Pius X, mai l'oblidarem, puix acompanyats de l'Orquestra Planes de Martorell dirigida per en Jaume Ventura, pare del conegut Rudi Ventura, era un ofici preciós. En sortir de missa i de bracet de la xicota anàvem a fer el vermut, i després a buscar les greixoneres amb l'ànec i el cabrit rostit a Cal Pelegrí.

A casa a dinar, aquella tarda era tan llarga que feia bo de veure i aquell dinar tan esperat: amb escudella i carn d'olla, ànec i cabrit, tot acompanyat amb xampany i no hi faltava el cafè escorregut amb un mitjó, un glopet d'anís, un cigarret i també algun caliquenyo i cap a dormir un parell d'hores.

Al ball de tarda ja ens esperava el Ventura Rudi -com li deiem antigament- amb la trompeta ben agafada.

A sopar i ball de nit, pendants de la nostra balladora i d'aquells "angelitos negros" que sonaven tan bé!

Dilluns al matí, missa de difunts; i en acabar, ball de vermut. El ball del dilluns era el més lluït perquè arribaven carros de tot arreu, de Can Rossell, de Sant Pau... feia bonic veure els voltants de l'Ateneu ple de carros i jovent amb els millors vestits, i fins i tot i havia noies amb vestits llargs. Valsets, tangos, fox-trops... però aquell ball era "el ball de la toia". Encara recordo el Sr. Làzaro que sempre feia el possible per aconseguir-la i poder ballar amb tots els seus amics.

Oh! qui no recorda aquelles Festes Majors!

Tant de bo que les meves paraules siguin un estímul, per tots vosaltres i quan els més joves del poble sigueu tan grans com jo; en pogueu escriure unes ratlles amb la mateixa il·lusió.

BONA FESTA MAJOR

Josep Casas

VELL MARINER

Sembla ahir quan vàrem deixar les barques bocaterroses damunt la sorra de la caleta. Sabia de bon grat que no les tornaria a tombar l'endemà, però en aquell moment no ho vaig pensar, si així ho hagués fet ben segur que no les hauria girades.

Ara baixo tot passejant pel caminet que em duu fins la caleta per poder contemplar a un vell amic, el mar.

El veig fort com un brau, enfurit, quan li claven l'estocada amb la banderilla i té davant seu la visió d'aquell capot vermell, l'animal; que et fa sentir l'excitació de la por i el perill a la vegada, sense poder fugir-ne desitjant desafiar-lo.

O d'altres vegades serè com l'infant quan recent banyat i alletat dorm al bressol esperant el moment de despertar, donant aquella sensació de repòs que et descansa el cos i l'ànima només de mirar-lo.

I veig les barques com tres ànimes mortes bocaterroses esperant enlairar-se per anar cap al cel, i no poden fer-ho perquè estan clavades per la sorra, que el mar els ha anat posant de mica en mica, ona rera ona, com si fossin la seva joguina, per prendre's la revenja de tantes vegades que l'han tallat intentant partir-lo per la meitat, endinsant-se dins el seu cor d'aigua.

Lluitant en molts moments cos a cos com a rivals enfurits -l'un per defensar tot allò que guarda en el seu fons, tot gelós. I així les barques petites davant aquell monstre impetuós, defensant-se per allò que volen aconseguir, sortint del perill una i altra vegada amb mestratge, arribant a la platja triomfadores esperant poder tornar-hi.

Però quan fan les paus, i el mar obre el pas a les barques tot posant una catifa d'estels lluents com a brillants, amb el sol marcant-los camí, ell les bressola perquè estiguin contentes i no el deixin de banda, perquè en el fons no vol trobar-se sol. Així em fan sentir petit, petit, molt petit, tan omnipotent que es creu l'home. Si ells dos no haguessin volgut, quantes vegades no hauria tornat a casa i ara no podria fer aquest caminet per veure les meves barques al costat del seu amic.

(Monòleg d'un vell mariner ja retirat, però que mai oblidarà el que ha estat la seva vida vora la mar)

M. M.

Realment era un espectacle impressionant (i tan de bo irrepètible) malgrat no poder veure'l amb uns ulls cofois.

Tot el poble era un enrenou, la gent al carrer comentava, parlava, es queixava i demanava...

Però aquestes paraules buides no deturaven les flames que avançaven sense pietat. Ningú no creia que podia fer res davant d'aquella immensitat que ens amenaçava i optàvem per contemplar l'incident còmodament a una distància prudencial.

No pas tothom. Quasi immediatament i sense pensar-ho gaire, forces joves del nostre poble corregueren a canviar-se la indumentària de cap de setmana per unes xiruques, uns texans vells i qui podia, un mocador per tapar-se del fum. Amb les seves mans i alguna que altra branca impediren que la tragèdia adquirís magnituds encara més incontrolables. Ningú no els veia. Eren enmig d'un bosc envoltats de flames, fosc i clar alhora, terrible però assequible a qui volia endinsar-se en ell.

Passaren moltes hores intentant deturar-lo perquè no avancés i no defalliren fins que ho varen aconseguir. Mentrestant, al poble es comenta que l'esforç d'un home no serviria de res enfront la dantesca situació. Però les mans amb butllofes i les cares negres i la set i l'angoixa d'aquells joves, prou saben que no era així.

Tan sols crec adient, en nom del poble, donar les gràcies i felicitar tots aquells qui s'esforçaren per evitar una destrossa major, sense por i amb valentia.

Tots aquells qui ho feren tenen la seva pròpia recompensa, quan miren aquells arbres verds, que sense ells, ara podrien no ser-hi.

Potser de vegades ens equivoquem quan denunciem aquest passotisme típic dels nostres dies, i fem un cercle massa gros, sense donar importància a aquests petits (però grans) detalls...

Maria - Àngels Buira

diumenge, 3 de juliol de 1994

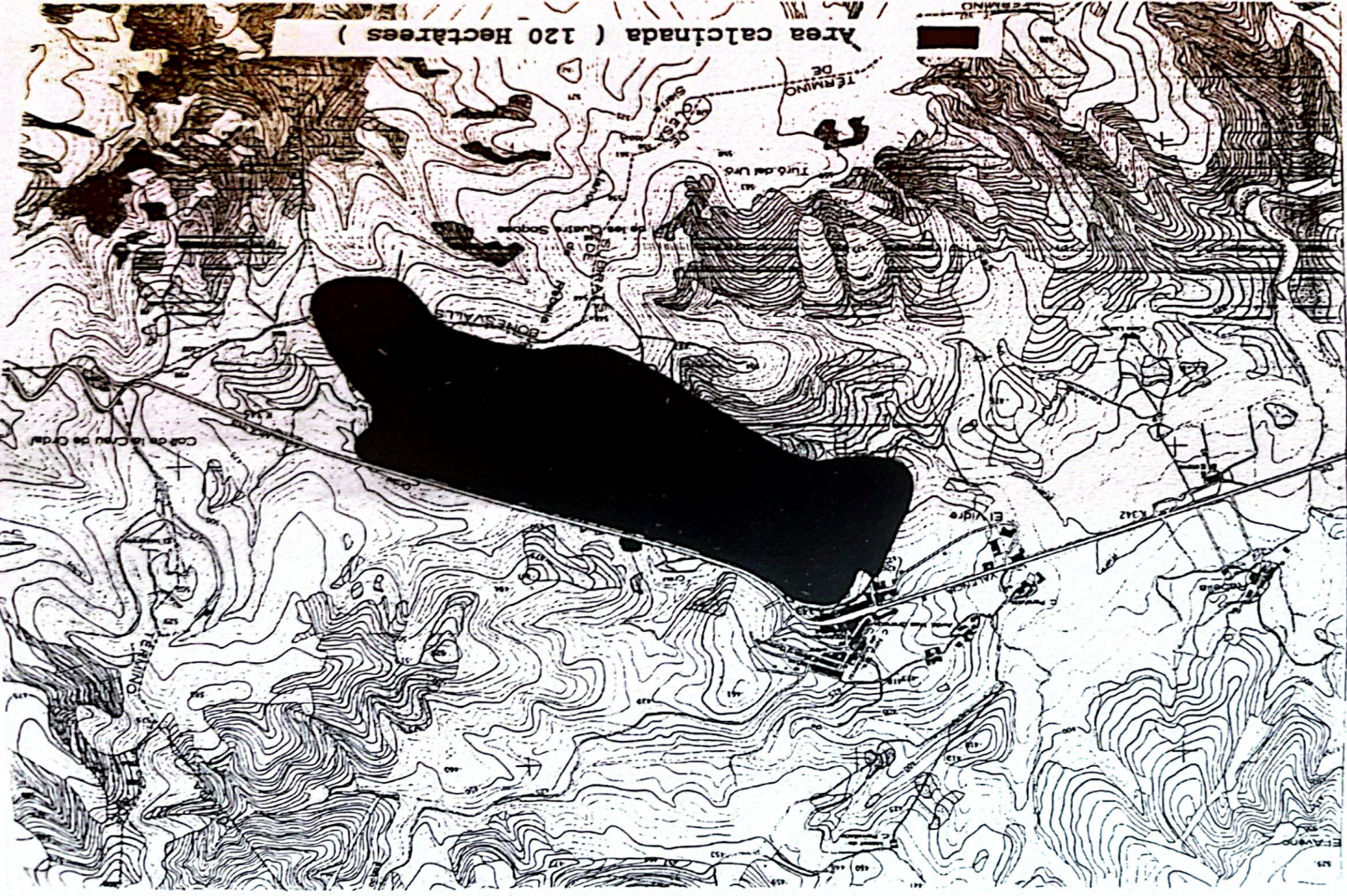
Crema pi i matoll

Un incendi a l'Ordal provocat per una tempesta seca obliga a tallar la carretera N-340

Redacció
BARCELONA

Un foc provocat pels llamps d'una tempesta seca va obligar a tancar la carretera N-340 a l'altura de Subirats davant l'amenaça de les flames. Segons testimonis, el foc es va iniciar amb la caiguda d'uns cables d'alta tensió.

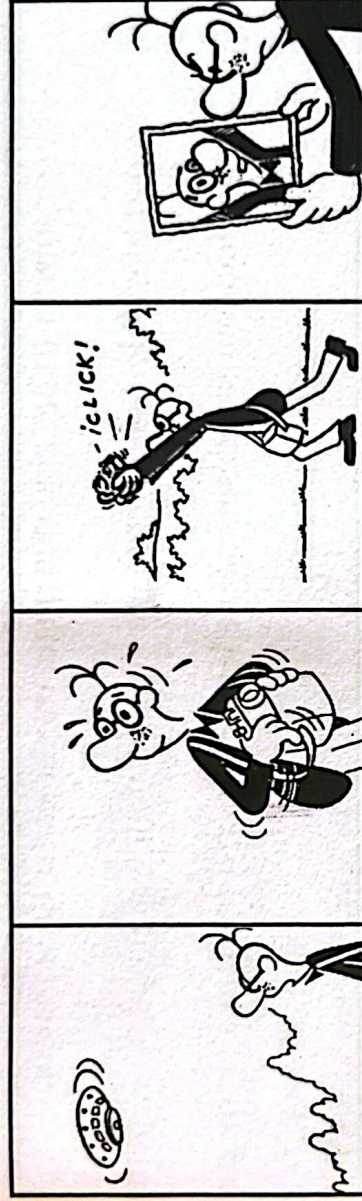
L'incendi es va declarar a dos quarts de deu de la nit i va continuar més de 40 vehicles dels Bombers de la Generalitat per intentar dominar els seus dos fronts, l'un a Gelida i l'altre a l'indret conegut com la Creu d'Aragall, a l'Ordal. El foc va calcinar diverses hectàrees de pi i matoll, i passada la mitjanit encara continuaven les tasques d'extinció.

En fi, ens trobem al davant de fotografies per a veure, per a contemplar, objectes que tornen al medi d'on venien reduït al mínim l'impacte negatiu sobre aquest. És a dir, en molts casos, fotografia ecològica en el més gran sentit de la paraula.

Kim-na Foto

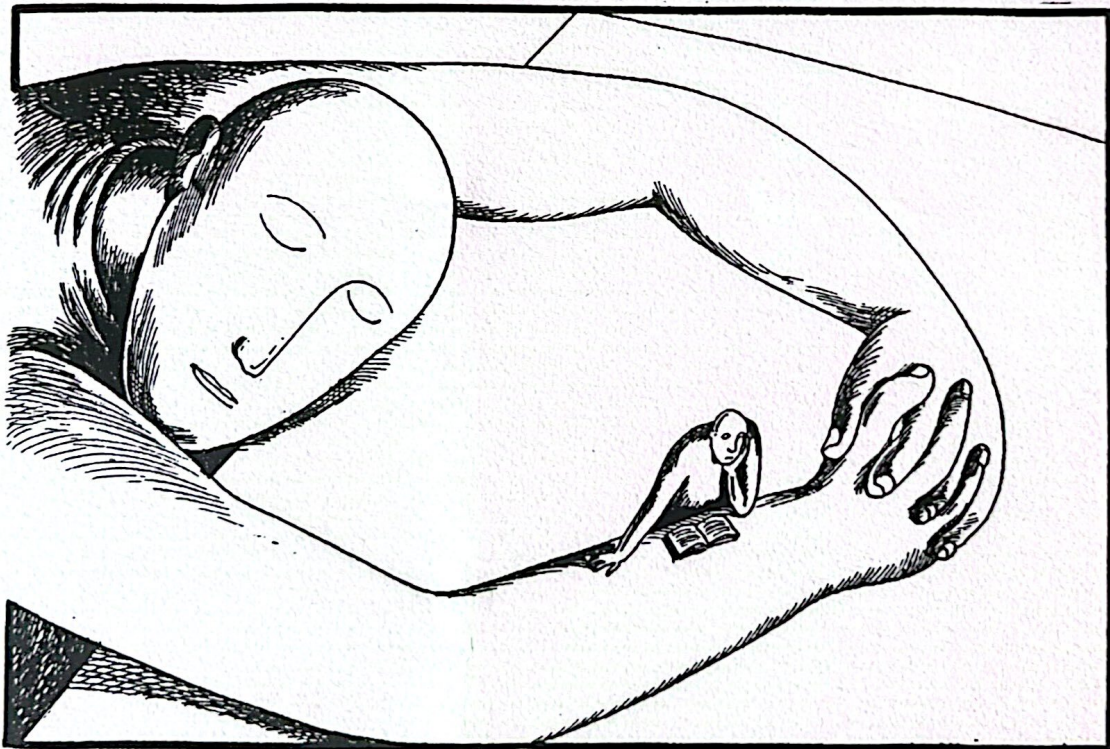
LES DESVENTURES D'EN PUBILL

1/2 DOTZENA DE FILOSOFIA

- A l'amor no se li ha de demanar tot el que ens pot donar, ni donar-li tot el que ens demana.
- Si busques un mà amiga, la trobaràs al capdavant del teu braç.
- No es discorre quan es crida, alçar la veu és un esforç més aviat patètic per suplir el que li falta a la raó.
- És encantador trobar algú que pugui resistir parlar de si mateix.
- La part més dolorosa de fer-se gran es descobrir que ningú no és perfecte.
- No ens hauríem d'excusar mai de les coses que tornariem a fer de gust.

Llúcia

GRAN CORREFOC

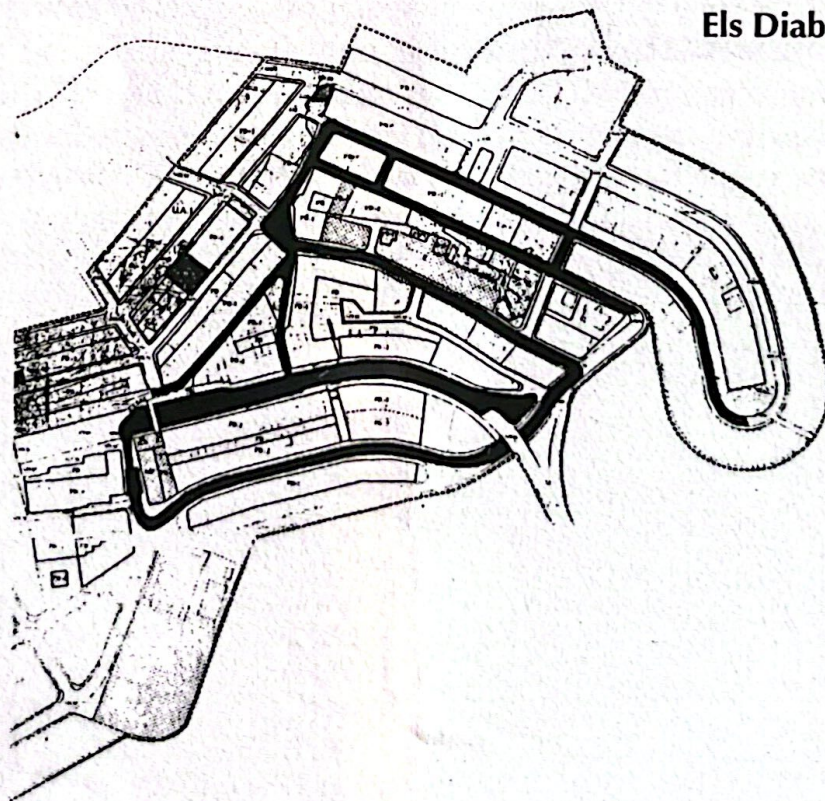
Dissabte dia 6 d'agost, a les 21 h. a la Plaça de l'Ateneu, padrinatge del nou Drac d'Ordal, amb la participació de les colles de diables, dimonis i Dracs de la Múnia i de Lavern, acompanyats dels grallers i gegants d'Ordal. Seguidament es farà un correfoc pels carrers del poble (adjuntem recorregut per tal d'evitar cap tipus d'accident).

En acabar el correfoc es farà un sopar per a les colles participants a l'Ateneu, i es donarà un recordatori de la festa.

Agraïm la col.laboració de:

- Griferia Tres: carretilles drac.
- Junta de l'Ateneu: carretilles diables.
- Comercial Cal Pelegrí: sopar
- Família Casas (Spar): sopar
- Caixa Penedès
- Ajuntament de Subirats

Nota: Demanem la col.laboració del poble, en el transcurs del correfoc, retirant els cotxes dels carrers assenyalats en el plànol del recorregut i protegir els vidres de les portes i finestres amb cartrons o similars.

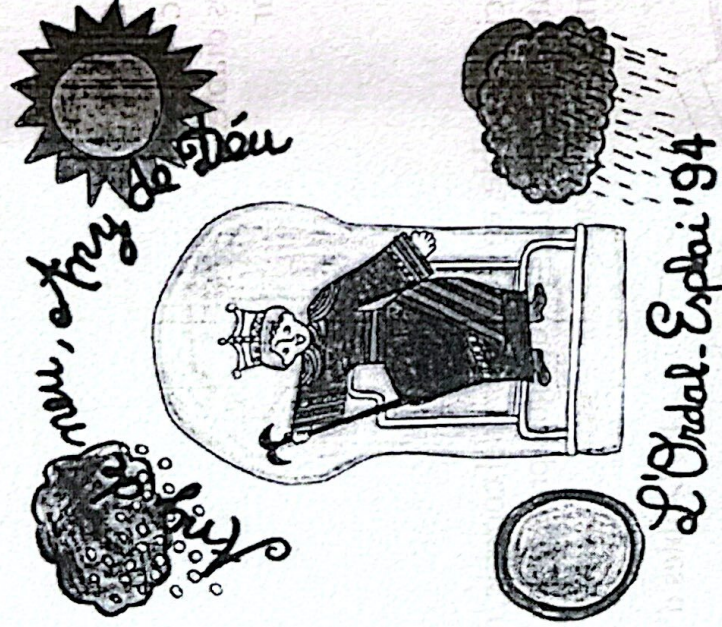

Els Diables d'Ordal

TEATRE

ESPLAI TUTILIMUNDI

"ANY DE NEU, ANY DE DÉU"

Avui, diumenge dia 26 de juny a les 18:00 hores, única representació de l'obra "Any de neu, Any de Déu", al casal dels avis.

Autora: Núria Tubau

Adaptació del guió i Escenificació per: Susanna, Octavi i Núria.

Actors per ordre alfabètic:

Albert.....	Home del poble
Alicia	Home
Anna	Home i dona
Bea	Home i dona
Èlena	Rei
Ivette	Home del poble
Jaume	Home del poble
Javi	Home del poble
Laia	Home i dona
Mireia	Dona del poble
Salvi	Criat
Vicenç.....	Criat

Els nens que formen part de "l'Esplai Tutilimundi", dirigits pels seus monitors varen representar el dia 26 de juny a la casa dels avis del "Cenacle", l'obra anomenada "Any de neu, any de Déu". Varen ser acompanyats pels seus familiars i els avis de la Residència.

(En finalitzar l'obra, varen donar un petit obsequi com a record de la vetllada).

El passat dia vint-i-sis d'abril vàrem rebre a l'Ateneu la visita del President de la Cultura Popular i Tradicional Catalana, el sr. Joan Vidal i Gayolà, juntament amb l'Alcalde Sr. Antoni Casanovas i Sr. Rossend Vendrell, l'Ateneu va ser representat pel seu President, el Sr. Magí Vendrell.

L'interès de la visita es va centrar en el funcionament de l'Entitat, el programa d'activitats Socials i Culturals i la seva tasca principal va ser comprovar in situ l'estat de les obres de millora de la teulada i annexos efectuats a l'Ateneu.

La visita va discorrer d'una manera distesa, cordial i detallista en diverses preguntes sobre les obres de millora efectuades a la teulada de l'Ateneu.

Bé, després de dos mesos de la visita, se'ns ha comunicat per part d'en Joan Vendrell i confirmada també oficiosament per l'Alcalde Antoni Casanovas que la subvenció demanada fa més o menys tres anys havia estat concedida i per un valor d'un milió dues-centes mil pessetes.

Història d'una subvenció:

Ara fa al voltant de tres anys, just entrada la nova Junta de l'Ateneu, es va veure que sempre hi ha feina a fer i que potser, convenia més en aquell moment, vist el seu estat, millorar la teulada de fibrociment ja que aquestes estaven recremades pel pas del temps -seixanta-cinc anys- i els cavalls i llates de fusta que les suportaven es trobaven en un estat preocupant que amenaçava ruïna i el conseqüent perill per les persones.

Sense haver acabat de pagar les obres del local annex, vàrem començar a mirar pressupostos de materials i paperam necessari per efectuar les obres.

Ens vàrem posar en contacte amb el Consell Comarcal per tal d'endegar i subvencionar el Projecte que tenia un pressupost de tres-centes mil pessetes.

Després de moltes gestions el Consell Comarcal ens va comunicar que ells no

Foto: M. Rosa Tres.

es farien el càrrec de tot el muntant, sinó que caldria comptar també amb la participació de l'Ajuntament. En aquells moments a l'Ajuntament es vivia una situació angoixosa ja que era l'època de la Urbanització dels carrers d'Ordal i de Sant Pau i a més es va produir la sobtada mort del Serafí.

De totes maneres l'Ajuntament es va assabentar de les nostres inquietuds i es van oferir a contribuir en el Projecte.

Un cop obtinguda la subvenció del projecte per part del Consell Comarcal i l'Ajuntament es va presentar al Departament de Cultura de la Generalitat i semblava que allà havia quedat aparcats.

Bé, enmig de tot això hi va haver les eleccions i va coincidir que en un dels actes electorals celebrats a l'Ateneu va venir el Conseller de Cultura, Sr. Joan Guitart, i aprofitant la seva presència li vàrem fer saber que hi havia papers de la subvenció aparcats a la casa "gran".

L'any passat se'ns va concedir a l'Ateneu un "Diploma de Reconeixement" per ser una Entitat Cultural, i sense ànim de lucre amb més de cinquanta anys d'existència. Acte presidit pel Conseller Sr. Joan Guitart, oportunitat que fou aprofitada per recordar-li que els papers de la subvenció continuaven aparcats.

Després d'un any de silenci, vàrem rebre l'agradable notícia de la propera visita del President de la Cultura Popular) Sr. Vidal i Gayolà, el que representava un pas endavant per la subvenció.

Com va poder comprovar el Sr. Vidal i Gayolà, durant la seva visita, les activitats actuals (Festa de l'Arbre, Exposicions, Teatre, Cursos d'Anglès, de Música, Sala de Joventut, etc...) i projectes futurs (compra del terreny annex, Sala de Lectura-Biblioteca, Sala de Televisió, etc...) pensem que va ser un fet determinant en la decisió.

Donem les gràcies per la seva col.laboració a l'Arquitecte Salvador Soler, i també al Delegat de l'Ateneu, a Barcelona, en Joan Vendrell.

La Junta

Foto: M. Rosa Tres.

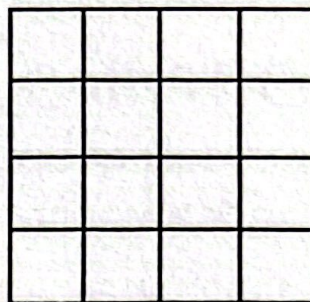
DE PEUS A LA GALLEDA

El germà petit d'una noia molt bonica contesta al telèfon:

- Ets en Jordi? Però, quin? El que és un fanfarró o el que és quedarà calb als trenta?

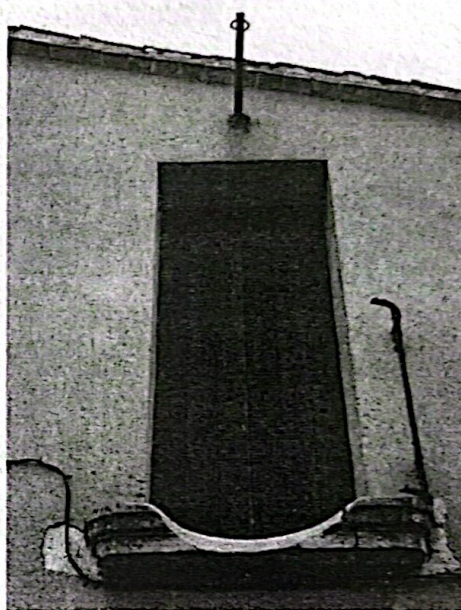
QUADRAT MÀGIC

Tenim un quadrat amb 16 caselles. Es tracta de col·locar els números de l'1 al 16 sense repetir-ne cap, amb la condició que tant horitzontal, vertical i diagonal sumi 34.

PER LES RODALIES DE L'ORDAL

Saben on pertany aquest balcó que està mig retallat i li falta quasi tota la barana de ferro?

ANTONI 34

JOAN SANCHEZ

INFORMACIÓ D'ULTIMA HORA

El rumor estès pel poble de l'Ordal que el nostre estimat jugador de Futbol Sala, "L'Agustín", es retirés en acabar la temporada, està totalment infundat.

Doncs bé, podem dir que, segons una font ben informada a la qual ha tingut accés el nostre intrèpid reporter, l'esmentat jugador no pensa penjar les botes. I per si això no fos poc, ha renovat la fitxa pels pròxims 10 anys, la qual cosa ens congratula molt, i li desitgem sort per als propers anys que, de seguir així, podria entrar en el famós llibre de rècords "El Guinness".

A més a més, ens ha informat la Comissió de la Festa Major que, si en el partit de futbol sala entre solters i casats hi juga "l'Agustín" amb els solters, el partit tindrà una durada de dues hores.

DIUMENGE DIA 7

A les 12 del migdia

CONCELEBRACIÓ EUCARÍSTICA

Predicarà l'homilia Mn. Joaquim Cervera
El Cor Parroquial cantarà la Missa de Pius X

DILLUNS DIA 8

A les 12 del migdia

MISSA CANTADA

en sufragi dels difunts de la Parròquia
especialment pels qui han mort durant l'any

DIMARTS DIA 9

A les 12 del migdia

MISSA CANTADA

d'acció de gràcies pels beneficis rebuts
per intercessió de Sant Esteve

BONA FESTA MAJOR

DIVENDRES DIA 5 D'AGOST

- A 2/4 de 10 de la tarda,

FUTBOL SALA SENIORS

Ordal F.S. 93 - C.F.S Montmeló (campions de 3a. divisió)

DISSABTE DIA 6 D'AGOST

- A 2/4 de 5 de la tarda,

CLOENDA DEL CURSET DE NATACIÓ

- A 2/4 de 5 de la tarda,

4t. CAMPIONAT DE TRUC

- Inscripcions mitja hora abans - Hi haurà berenar per a tots els participants

- A les 6 de la tarda,

CAMPIONAT D'ESCACS

- A les 6 de la tarda,

BÀSQUET FEMENÍ Subirats - Sant Quintí

- A les 7 de la tarda,

FUTBOL SALA ALEVINS F.S. Ordal - Olerdolenc

- A les 8 de la tarda

FUTBOL SALA JUVENILS F.S. Ordal - Sant Quintí

- A les 9 del vespre,

FUTBOL SALA SENIOR F.S. Ordal - A.J. 77 (Vilafranca)

- A les 9 del vespre, a la plaça de l'Ateneu,

TRACA DE COMENÇAMENT DE FESTES

.....

INAUGURACIÓ DEL DRAC DE L'ORDAL

.....

CORREFOC

amb la participació de tres colles de Diables i els seus respectius Dracs.

Diables de Lavern, Diables de la Múnia, Diables d'Ordal,

Gegants d'Ordal i Grallers d'Ordal.

DILLUNS DIA 8 D'AGOST

- A 2/4 d'11 del matí,

II TRIATLÓ ORDALENC

4 km. de cursa atlètica - 7 km. amb bicicleta de muntanya
50 m. de piscina estil lliure.

- A 2/4 de 2 del migdia,

BALLADA DE SARDANES

amb la Cobla **SENSACIÓ**

- A les 5 de la tarda,

TIR AMB CARRABINA

Inscripcions mitja hora abans a l'Ateneu

- A les 8 de la tarda,

BALL DE TARDA

amb l'Orquestra **SENSACIÓ**

- A les 12 de la nit,

SELECTE CONCERT

- Seguidament,

ESPLÈNDID BALL DE GALA

amb l'Orquestra **SENSACIÓ**

**SORTEIG D'UN VIATGE A MALLORCA
PER A DUES PERSONES.**

Col.laboren:

**COMERCIAL CAL PELEGRÍ
CAVES MASPUJADÓ**

**JOSEP
NAVARRO**

Font, 11 Entl. - Tel. 892 01 40 - Fax 818 12 62 - 08720 Vilafranca del Penedès
en representació de *Viajes Ecuador, s.a.*

**SORTEIG D'UN VESTIT
cedit per MODES "JULI" a escollir entre 4 models.**

DIMARTS, DIA 9 D'AGOST

- A les 11 del matí,

GRAN PARC INFANTIL PER A LA MAINADA

HORARIS:

De les 11 del matí a les 2 del migdia.

Des de les 5 de la tarda fins a les 8.

- A les 5 de la tarda,

PARTIT DE BÀSQUET FEMENÍ

- A les 6 de la tarda,

PARTIT DE FUTBOL SALA

Solters - Casats

- A les 10 del vespre,

BALL DE FI DE FESTA

(Ball de l'entrepà)

amb el Conjunt **BAHIA**

- A 2/4 de 2 de la matinada,

GRAN TRACA DE FI DE FESTA

ENTITATS QUE COL.LABOREN EN ELS DIVERSOS ACTES ESPORTIUS I RECREATIUS:

Ajuntament de Subirats, Griferia Tres, Caixa Penedès,
Bodega Casablanca, Família Cal Cosme,
Ous Ros, Joan Sánchez i Sánchez Pintors.

Olis Pauses, Construccions Sadurní, Bergés, Materials
Cuscó, Pòdium Esports i Esports Mañé.

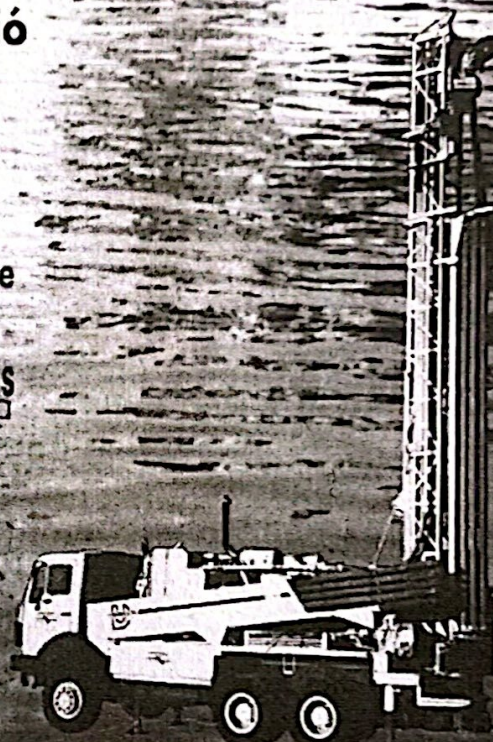
Aigua

L'Aigua subterrània un recurs a la seva mà

Aprofiti l'aigua subterrània

Serveis de captació
i perforació ràpit

Amb la millor garantia de

Estudis de Captació • Truqui'ns !!

Demaneu informació sense compromís

JORDI VENDRELL I VENDRELL

 (93) 817 90 72 Ordal • Barcelona

• A les 12 de la nit,

TEATRE

amb l'obra: **CANÇÓ DE TEMPESTA**

Comèdia dramàtica, en dues parts,

escrita per Ignasi d'Artés i Magrinyà

Interpretada pel grup **"ELENC ARTÍSTIC DE SITGES"**

REPARTIMENT

JOHN PAUL STAMFFORT	Manel Busom
JAIMIE STAMFFORT	Xavier Canals
DRA. JULIE BRIAN	Montserrat Blay
ANGÈLICA BAKER.....	Àngels Mirabent
JENNIFFER.....	Sandra Valera
MÒNICA SIMOND	M. Teresa Font
DRA. KATIE GOORMAN	Fina Fontanet
TOMMYE	Núria Cambra
SAM	Xavi Canals Jr.
BOBYE	Andreu Giménez
PATT	Roser Gallego
LOCUTORS (Veus en "off")	Josep M. Rosés Ramón Soler

FITXA TÈCNICA

ESCENOGRAFIA I AMBIENTACIÓ ..	Elenc Artístic
MUNTATGE	Pere Franc Àngel Lorenzo
UTILLERIA	Carles García
CONTROL DE LLUMS	Josep Ll. Villacañas
CONTROL MUSICAL I DE SO	Josep Carbonell
MAQUILLATGE	Àngels Mirabent

Direcció: **Xavier Canals**

SINÒPSI

Un jove industrial nord-americà amb força problemes econòmics rep la notícia de la mort del seu pare, a qui no veia fa temps. En conèixer el contingut del testament s'assabenta que l'herència ha anat a parar a una fundació per malalts autistes.

Ple de ràbia i ambició, decideix apropiar-se de la fortuna del seu pare al preu que sigui.

Però a poc a poc anirà adonant-se de per què el seu pare va obrar d'aquesta manera i la humanitat i els sentiments l'aniran transformant.

- A les 9 del vespre, a la Sala d'Exposicions de l'Ateneu,

**INAUGURACIÓ DE
L'EXPOSICIÓ FOTOGRÀFICA**

"RETALLS D'UN POBLE" a càrrec de **Josep Curto**

- A 2/4 de 10 de la nit,

**ACTE D'ESTRENA DEL
NOU ENLLUMENAT DEL POBLE**

- A les 12 de la nit,

ANIMAT BALL

amb l'orquestra **TERRAMAR**

DIUMENGE DIA 7 D'AGOST

- A les 9 del matí,

PASSACARRERS

amb el grup d'animació **"TAL COM SONA"**

- A 2/4 de 2 del migdia,

PREGÓ DE LA FESTA MAJOR

a càrrec de

GEMMA VENDRELL

JOSEP CURTO

CÉSAR VENDRELL

GEMMA CASAS

EDUARD VENDRELL

- Seguidament,

**BALLADA DELS GEGANTS D'ORDAL I
BALLS FOLKLÒRICS**

- A les 9 del vespre,

CANTADA D'HAVANERES

amb el **"GRUP XALOC"**

No hi faltarà el "rom cremat" - Entrada gratuïta

ACTES RELIGIOSOS

Un escriptor escocès del segle passat pensava: "Si guardo una cosa durant set anys, ben segur que li trobaré alguna utilitat".

Jo hi afegiria: Si aquesta cosa és de signe cultural o espiritual, certament que sempre serà d'una gran utilitat.

Guardar les tradicions és de cabdal importància. Els sans costums són el nostre patrimoni.

En Gandhi, educat en la doctrina induïsta, tenia ben clar que la gent i els pobles materialitzats, moren. Solament l'esperit dóna vida. És el principi vital, com l'ànima en el cos humà.

Tinc por. Una onada materialista ens envaeix i ens arrossega. Una plaga de neopaganisme.

Tinc por. Famílies senceres, no solament gent jove, abandona l'assistència eucarística dominical.

Tinc por. L'abandó de la pràctica religiosa crea indiferència, i la indiferència en desembocar l'agnosticisme.

Negació de Déu i menyspreu de valors transcendents.

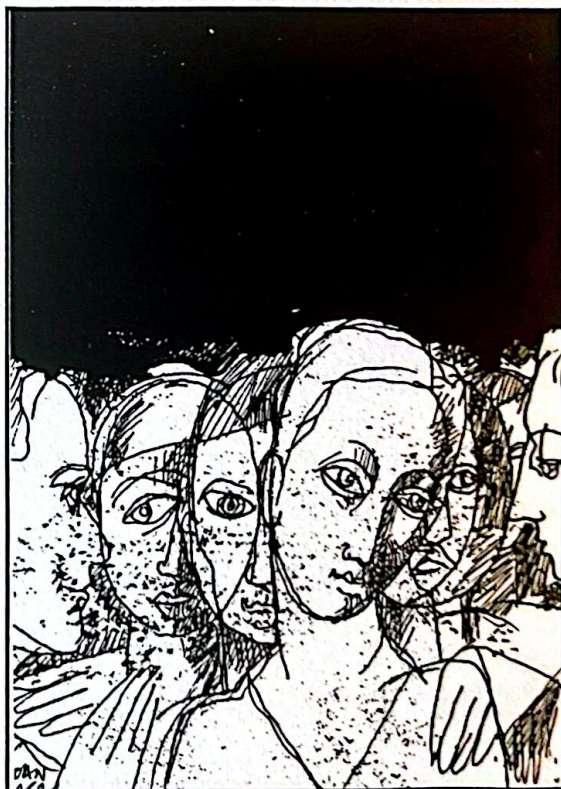
Espiritualment buits, donen lloc forçosament a la matèria, car el nostre cor sempre està assedegat.

Tinc por. El nostre patrimoni cultural i religiós es devalua. No solament s'oblida, ple de pols, sinó que a voltes es menysprea.

El nostre patrimoni, ric en tradicions i sans costums, ric tresor acumulat per la fe dels nostres pares, que amb lluites, suors i pregàries, endinsaven llurs arrels profundes al solc de la nostra terra estimada.

De cara l'any 2000, què serà de les nostres famílies, que serà del nostre poble? La resposta és ben clara. Serà el que nosaltres vulguem ara i avui.

Tan de bo, i ho desitjo amb tot el cor, que sigui tan net i transparent com un mirall del cel. Que tot contemplant-lo i gaudint-lo puguem dir com Sant Esteve: "Veig els cels oberts". La Festa Major d'enguany, compartida amb familiars i amics, deu ser joiosa expressió de valors heretats ahir i projectats vers el demà.

**PROGRAMMA
D'ACTIES**

ENTRETENIMENTS

PROBLEMA DE FÍSICA

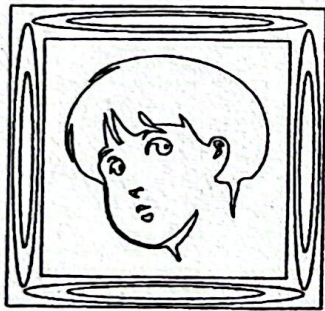
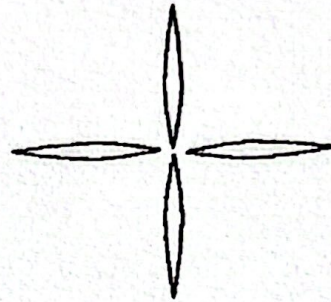

Un got es troba ple d'aigua fins a vessar i en l'aigua i flota un tros de gel que es va fonent.

Arribarà a sobreixir-se l'aigua del got?

ARITMÈTICA

Movent un sol escuradents s'ha de formar un quadrat.

UN CLÀSSIC FAMILIAR

Una persona davant d'un determinat retrat explica:

- "No tinc germans ni germanes. El pare del retratat és el fill del meu pare."

Qui és el retratat?

EL TRIBUNAL

- Com ha anat el procés contra el propietari del gos que el va mossegar?
- Malament. Tenia un advocat que ha pogut convèncer el tribunal que vaig ser jo qui va mossegar el gos.

INCRÈDUL

El jutge:

- Una altra vegada aquí! Ja li vaig dir a vostè que no el volia tornar a veure.

El detingut:

- Li ho vaig dir a l'agent, però no em va voler creure.

EN SENIORS

La temporada 1993-94 podem dir que no ha estat del tot bona, tenint en compte les perspectives que s'havien donat al principi de temporada amb un equip reforçat amb diversos jugadors. La 1a. volta del campionat podem dir que va ser excepcional, tan sols perdent un partit i estant en els primers llocs de la classificació. Però les lesions d'alguns jugadors van fer que l'equip se'n ressentís i es van perdre diversos partits seguits que van allunyar tota possibilitat d'ascens.

En l'apartat de l'equip Cadet, en la seva segona participació als JESPE, es pot dir que ha estat força bona, millorant cada vegada més en el seu joc i aconseguint molt bons resultats que li han permès quedar primers en el seu grup.

MÀXIMS GOLEJADORS DE LA TEMPORADA

JOSEP SOLER	33 gols
TONI GARCÍA	30 gols
ORIOL TORRENS	22 gols
POLI GARCÍA	16 gols
VICENÇ CARBÓ	15 gols
PEP TORT	14 gols
AGUSTÍN GARCÍA	8 gols
JOAN MARCÉ	5 gols
XAVI MARCÉ	2 gols

FUTBOL SALA

Segona Divisió "B" de Barcelona - Grup 2
 Temporada: 93/94 - Jornada: 31
 15-5-94

EQUIP	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	PUNTS
1. CERVELLÓ C.D.	29	23	4	2	188	81	50+22
2. CASTELLDEFELS P.B.	28	22	3	3	155	91	47+19
3. CONSELL LLEURE SANT BOI	29	19	5	5	117	71	43+15
4. NAIROBI F.S.	28	16	5	7	142	94	37+11
5. LA CAIXA A.P.	29	17	1	11	129	118	35+ 7
6. HEUROP CONSTR. S.L.	29	11	10	8	128	115	32+ 2
7. MENFIS F.S.S.V.	29	13	5	11	129	115	31+ 3
8. CAIXA PENEDES/SPE/92	29	11	6	12	120	119	28 - 2
9. POLICE-G.E. DUVI F.S.	30	10	7	13	141	148	27 - 3
10. ORDAL F.S.	28	11	3	14	120	127	25 - 1
11. FLIP F.S. S.V.	29	9	6	14	102	94	24 - 6
12. NAPOLS DE GRACIA C.E.	29	11	2	16	88	118	24 - 6
13. ELS AMICS F.S. C.S.C.	29	9	4	16	116	129	22 -10
14. SANT CUGAT A.E.K.	30	7	7	16	68	106	21 - 9
15. FARGASANTS C.D.	29	6	5	18	83	164	17 -13
16. RACING GÜELL A.J.	28	6	2	20	88	142	14 -14
17. PLASTROM F.S.	28	5	3	20	105	187	13 -15
18. PINREMO F.S. (*)	0	0	0	0	0	0	0

(*) Retirat 1a. volta

(Quota accés) 2.500 ptes.

Matrimoni resident fora del poble de l'Ordal

(Quota familiar conjunta per a tots) 6.000 ptes.

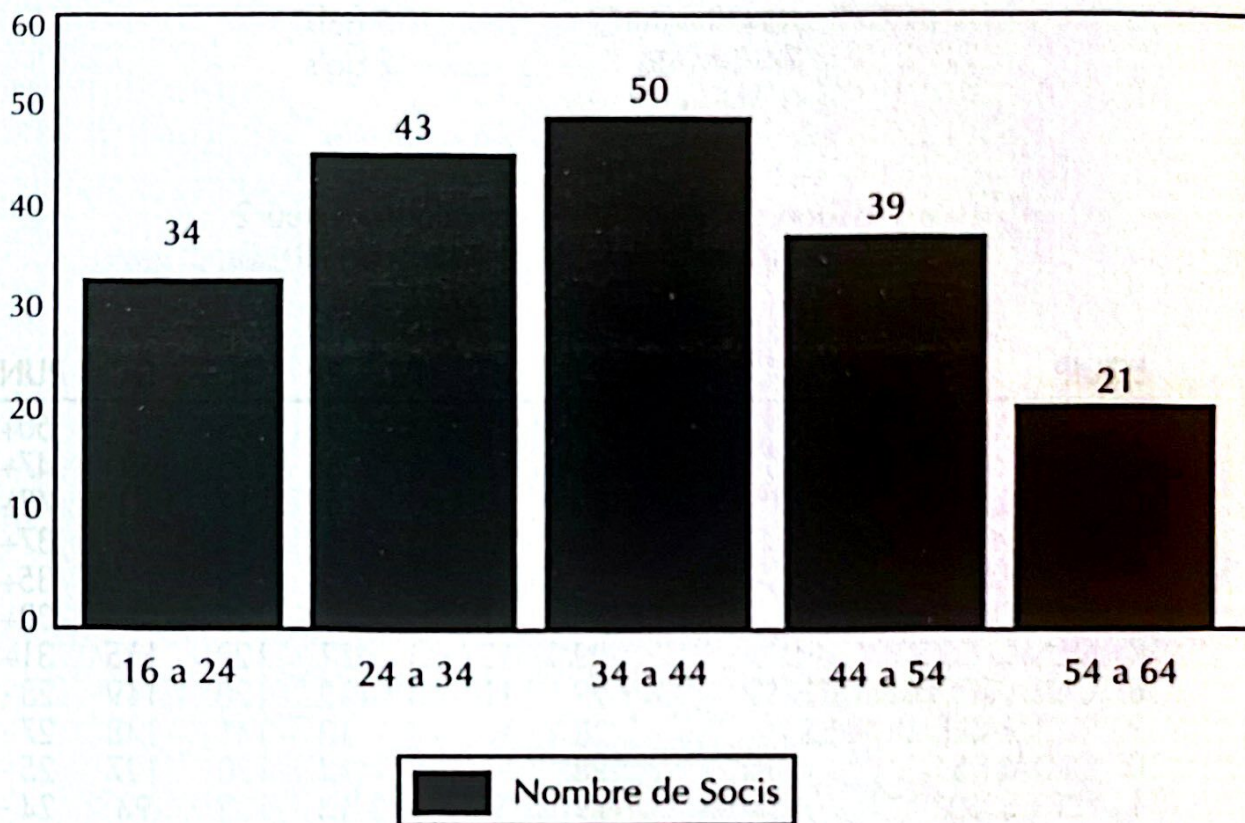
Per portar a bon terme aquesta proposta, la Junta no creu convenient realitzar el pagament de la quota d'entrada a les noves sòcies durant l'any 1994.

6.- Per facilitar tots els pagaments, els rebuts aniran domiciliats per Banc o Caixa.

La Junta

ATENEU ORDALENC

PIRÀMIDE EDATS DELS SOCIS

JUNY 1994

LA JUNTA DE L'ATENEU INFORMA

El dia 19 de juny, la junta de l'Ateneu Ordalenc va convocar en una reunió totes les dones del poble per tal d'informar i explicar la seva incorporació, com a sòcies, a la nostra entitat.

De l'esmentada reunió, que es va celebrar d'una forma molt col·loquial i distesa, la Junta ha extret la següent proposta, que, en la propera junta extraordinària, serà exposada a tots els socis per a la seva aprovació.

Segons els Estatuts de l'Ateneu, és soci tota aquella persona que presenti la sol·licitud d'ingrés i pagui les quotes anuals, pel que no hi ha diferència de sexe. A l'ateneu hi pot entrar tothom que s'hagi inscrit i paga les seves quotes regularment.

Actualment, l'Ateneu Ordalenc el formen 187 socis, tots ells de sexe masculí, d'edats compreses entre els 16 i els 64 anys.

La quota que paga cada soci és de 6.500 pessetes/any, la qual cosa suposa una recaptació d'1.215.500 pessetes.

L'actual Junta és conscient de la situació familiar d'alguns socis que, sent pares de 4 nois, els suposen unes despeses de 26.000 pessetes, considerant-se un greuge comparatiu envers altres famílies que solament tenen noies, i que a més a més, gaudeixen de totes les instal·lacions i serveis que els proporciona l'Ateneu.

Fent referència a l'article publicat en l'anterior número d'aquesta revista, s'esmentava l'increment del protagonisme que està adquirint la dona dins la nostra societat, pel que no és just la seva marginació dins les tasques i decisions que es prenen tant en les reunions de la Junta com en les assemblees de socis que es convoquen, a menys que aquesta marginació sigui voluntària per part d'elles per l'opressió a què ha estat sotmesa en el seu paper de comparsa:

Per tot això, hem considerat que:

- 1.- Cal fer sòcies totes les dones de ple dret.
- 2.- Que tots els actuals socis de l'Ateneu que estiguin casats, les seves respectives mullers seran inscrites automàticament com a sòcies amb una antiguitat de 4 anys.
- 3.- D'aquesta manera, les noves sòcies podran formar part, si així ho desitgen, de la pròxima junta de l'Ateneu.
- 4.- Que totes les noies solteres podran inscriure's amb caràcter voluntari, com a sòcies, i que de no ser així, no podran gaudir de l'Ateneu.
- 5.- Es realitzarà una revisió de les quotes per a l'any vinent, que serà exposada en la propera junta extraordinària, consistent en el següent quadre adjunt:

Matrimoni de socis (Quota conjunta)6.000 ptes.
Home, dona, noi o noia de més de 18 anys

(Quota individual)5.000 ptes.
Noia o noia de 16 a 18 anys

Recorregut:

- Sortida

Plaça de l'Ateneu

Carrer del Sol

Carrer del Parc

Carrer La Penya - des del consultori fins al pont

Plaça Dolors Vendrell

C/ Mossèn Isidre Solsona

Carrer Passadaines

Avinguda Mas Granada

Carretera

Ateneu

- Final

Aparcaments

Els carrers destinats i recomanats per aparcar són:

- El carrer Verge de Montserrat
- El carrer Penedès
- Carrer de la figuera

REVETLLA POPULAR DE "SANT JOAN"

Dos barris que feien la revetlla cadascú al seu carrer, aquest any s'han ajuntat per fer la revetlla de Sant Joan més popular. Es varen organitzar per fer-la a la Pista Polisportiva. Es reuniren un centenar de persones, amb ganes de passar-ho bé. Molts varen col.laborar en els preparatius: posar taules, sucra el pa amb tomàquet, etc.... Uns quants homes es varen encarregar de la il.luminació i de l'envelat. També fou preparat amb molta cura i professionalitat l'entarrimat del castell de focs, el qual va tenir un gran èxit.

La festa va ser molt animada fins a la matinada i perquè no decaigués es va fer una xocolatada.

Es va ballar amb la música que la gent va escollir i posar; tothom tenia ganes de disfrutar: la quitxalla i també els més carrosses.

Els que aguantaren fins al final, encara varen tenir la moral de desmuntar tota la paradeta.

Tothom va demostrar la satisfacció d'haver-ho passat bé, petits i grans.

Una vegada més la gent del poble té la necessitat de fer poble, sentir-se seu el poble i sentir que forma part d'una comunitat.

Per això cal la participació i la col.laboració de tots per minsa que sigui. El que és important, és participar-hi!!

Visca la revetlla de Sant Joan!!
i fins l'any que ve!

Maria-Rosa Tres

RETALLS D'UN POBLE

Aquest any l'Ateneu Ordalenc presenta, per la Festa Major, una exposició, per la Festa Major, de fotografies d'en Josep Curto i Ros.

Encara que no és habitual en ell realitzar mostres sobre la seva feina, de tots coneguda, tenim ara l'oportunitat de conèixer millor l'evolució dels seus treballs i la seva tècnica, i que constitueix una proposta fresca i novedosa per aquests dies de Festa Major.

Sota el títol de "Retalls d'un Poble", en Josep Curto ens presenta una successió d'imatges de llocs, personatges, vivències, records, d'elements on la fotografia es combina amb la pràctica i l'argument, la mà i el cap, la tècnica i la professionalitat. Ell, en Josep, pertany, sens dubte, a aquesta nova generació metafísica que sap de la realitat, però que també combina la imaginació, mira en el fons de les coses, i les interpreta segons uns codis en els quals importa per igual siguin aquests espirituals o materials.

Les seves fotografies semblen pàgines d'un quadern de notes que, dia rera dia, queden impreses, i que ara ens l'ha obert ell mateix fins formar, dins la llunyania d'alguna d'elles i després d'una acurada selecció, els retalls, paraula perfectament escollida i títol suggerent, ja que es tracta d'això, d'imaginar paisatges onírics però coneguts i al mateix temps prendre apunts per evocar, per tenir present allò que el va impressionar per la seva física i pel seu poder de comunicació.

En qualsevol cas, l'obra d'en Josep Curto és una resposta a unes emocions compartides, fruit d'aquest continu viatge per la vida del poble i pels seus sentiments, i per això és tan fàcil descobrir en ell temes i actituds que, encara que no ho siguin, semblen recurrents. És l'acostament a tants arguments que coneixem i que, encara que hi hagi els afegits onírics o surreals, segueixen sent tant identificables. D'aquí la simbiosi i l'analogia, el signe i la metàfora, el convenciment i el suggeriment que hi ha en tota la seva obra exposada.

Però, en Josep, també fa crònica del seu temps amb fotografies efectives que desenvolupen una estructura referencial en la qual formula colors de la seva consideració; unes imatges que capten el nervi de la vida, el moviment, la societat que viu i conviu en un clima de vertigen. I Josep Curto, en la seva cosmologia humana, com fotografies que surten de la raó geomètrica, puja i s'expandeix per recollir factors evolutius dins d'un expressionisme carregat de gestos, amb transcripcions de somnis i petjades d'un discórrer que sempre transcendeix. Així, junt al paisatge de l'Ordal i en els panorames que capta, sempre hi ha una imprompta de mobilitat, de translació de fites, distància en un temps, i el resultat és la progressió en un mateix.

LUCÍA AGUIN

CERÀMICA DECORADA I PER A MANUALITATS

La darrera exposició de Lucy Aguin ha estat recentment a Vilafranca a la sala d'exposicions de la Fundació "La Caixa", on va exposar una bona mostra de les seves creacions, juntament amb la pintora Montse Cots.

Per conèixer més de prop el seguit de creacions que vàrem poder contemplar, cal esmentar que tot el procés de producció es realitza laboriosament a mà, des del component més elemental com pot ser l'argila, passant per un procés de polit i estilització de la figura, fins arribar a l'obtenció de l'obra artística.

Recordem que "Ceràmiques Lucy" va néixer l'any 1986 amb el nom de "Ceràmica Americana". El seu promotor fou Josep Rosell, una persona amb inquietuds artístiques, el qual féu el seu aprenentatge a Caracas, capital de Veneçuela.

Un cop assolits els primers coneixements va començar a donar els seus tocs personals a les seves obres, amb l'enginy i paciència propis d'un gran artista.

Lucy Aguin va aprendre de Josep Rosell totes les tècniques adequades per treballar la ceràmica, així aprengué a decorar les seves creacions amb aplicacions amb relleus, traçant la figura d'un objecte i acolorint alhora tota l'obra.

Aquest laboriós treball fa que les seves obres prenguin vida, i siguin úniques i irrepetibles.

Els seus estudis de dibuix i pintura han estat realitzats a l'Escola Trazos de Barcelona, entre d'altres.

La seva primera exposició la va dur a terme a l'Ordal.

Emi.

ELS PETITS CANVIS

En un principi, em proposava escriure un article sobre les responsabilitats -sobretot de la gent jove- que hauríem d'assumir en el nostre poble i de la importància de la nostra participació, especialment ara que s'acosta la Festa Major.

Prestigiosos estudis historiogràfics de la nostra Societat al.ludeixen que aquesta generació és la primera que no supera l'anterior, és a dir, que les seves condicions, en lloc de millorar, empitjoren. No és massa difícil constatar aquest fet: atur, corrupció, morts injustificades, guerres, depravació política, immoralitat i destrucció de la terra...

Però després dels últims esdeveniments, crec que tot això hauria de prendre un altre caire.

El dissabte dia 3 de juliol, no va ser pas un dia alegre per ningú. Després d'una explosió estrepitosa i un vent que cremava l'ànima, el foc s'apropiava de les nostres muntanyes.

Aquell foc tan temut -i malauradament tan repetit aquesta temporada- tornava per no deixar rastre de la petita recuperació de la seva anterior estada. Més que arbres i matolls, aquell terrabastall que avançava sense impediments i cremava i destruïa l'únic de natural que resta en les nostres vides i podíem contemplar amb el cor encongít la ràpida eliminació del nostre entorn natural, de la nostra pròpia casa, amb la consciència no massa tranquil.la pensant en les conseqüències que la destrucció del nostre habitatacle -de rics i de pobres-, implica.

RECORDANT JOAN ROS

Avui amb el cor trist
i el pensament enterbolit
unes paraules et vull dedicar.
Per mi eres un gran poeta
que sempre et vaig admirar.

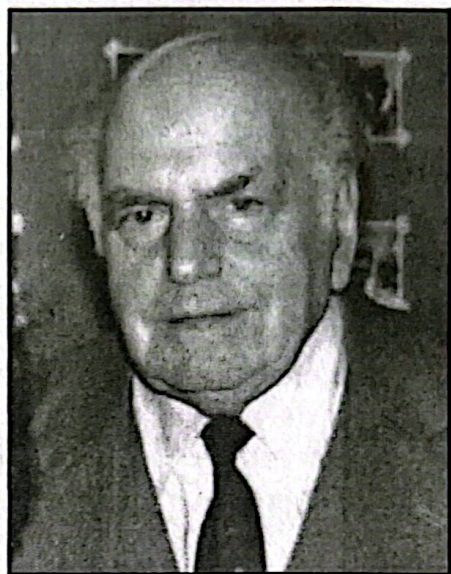
Des de tota ma vida Joan
les teves poesies sentia explicar
però no tenia l'oportunitat
de com ara tenir-les a la mà.
El "Calaix de la Padrina"
no em canso de fullejar
si les teves poesies totes són boniques
també n'hi ha que em fan plorar
com la poesia de la mort de "La Mare"
que molts ens hi vàrem trobar.

Jo t'escric aquestes lletres
que em guia el meu cor
per això ploro, com ell me les dicta
i veig que ja ets mort.

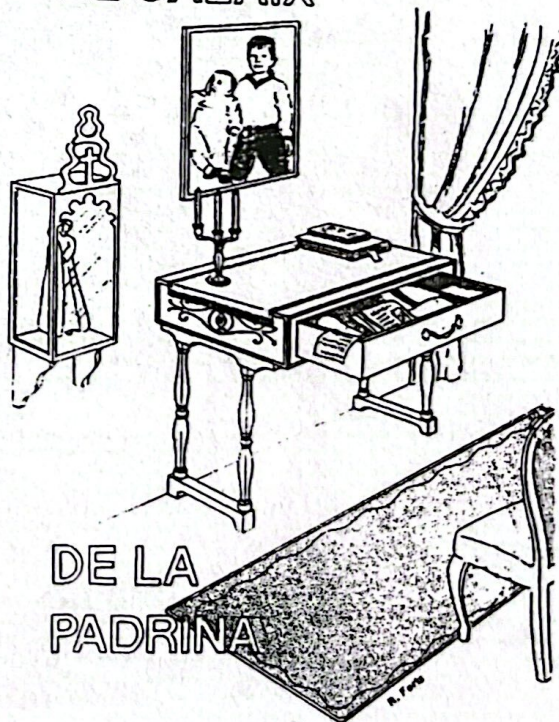
Amb la fe com creien els nostres pares
espero Joan que en el més enllà viuràs
encara que siguis lluny,
les meves pobres lletres llegiràs.

"Et dic adéu" Joan
no serà un adéu molt llarg
la vida passa molt de pressa
i encara que sembla no tenir pressa
aviat sèrem al teu costat.

Cèlia (Cornellà)

EL CALAIX

"RECORDANT EL PASSAT"

Sóc el Josep de Cal Ferrer i em poso a escriure per reviure les festes majors de la dècada dels cinquanta. Doncs com he dit situem-nos cinquanta anys enrera.

A casa érem deu germans, quasi tots al voltant dels divuit anys, vivíem a "Cal Ferrer", la casa que ara porta el nom de Casablanca... Aquell dissabte al matí ens vàrem llevar a dos quarts de cinc per aprofitar la fresca, ja que a casa en aquell temps tots treballàvem al bosc, abans de marxar vàrem esmolar els dalls i les destrals i ho posàrem a dins d'un sac. També preparàvem la cistella de l'esmorzar i no hi faltaven les carmanyoles ben plenes i forquilla i ganivet per cap. Tampoc ens deixàvem mai el càntir que l'omplíem al pou dels horts de la Capella, ni tampoc la coixinera amb el pa i les postres. I per últim omplir aquell bot de vi on hi cabien quatre litres. Els carreters d'Ordal el coneixien ben bé i quan estaven de càrrega li feien alguna estreta.

Tot ja estava a punt per anar a treballar però aquell dissabte, vigília de la Festa Major, era diferent dels altres ja que tan sols treballaríem fins a migdia i un rera l'altre cap a casa. Els pagesos que ens veien passar ja sabien que per a nosaltres ja havia començat la Festa.

La mare Llúcia ja ens esperava per dinar, aquell dia havia fet una gran cassola d'arròs que es mereixia una bona migdiada atès que a la tarda hi havia feina. Un cop llevats la mare ja ens esperava. El Jaume era un barrineta per les feines de casa i sempre ajudava la mare a matar els ànecs i llavors el Julià ja esperava el Pau Merlinés perquè ens vingués a matar el cabrit.

Altres anàvem a l'hort a regar ja que aquests dies no ens hi acostaríem per res i passarien set els tomàquets i de pas en colliríem algun i també algun pebrot que eren els primers que arribaven, tampoc deixàvem de collir escaroles per acompanyar el rostit.

En arribar a casa la mare ja tenia a punt les greixoneres per dur-les a Cal Pelegrí a rostir en forn de llenya. Llavors sortíem de casa per escampar la boira, jo cap a buscar la xicota i els altres germans a rebre al poble els convidats que arribaven amb el cotxe de línia d'Avinyonet, i sobretot pendants de l'arribada dels de Cal Ramonet, ells sempre portaven una bona colla de noies que esperaven trobar xicot per ballar. Per acabar-ho de rematar, dissabte passàvem per Cal Xim perquè el barber ens posés "guapos".

EL PI DE L'AVI CISQUET

Assegut al banc de pedra
i amb el diari a les mans,
mastegant un bon bri d'herba
hi ha, avui, l'avi Cisquet.

És un home singular,
dels de gorra i bufanda,
però no és un home de mar
és un home del camp, de la muntanya.

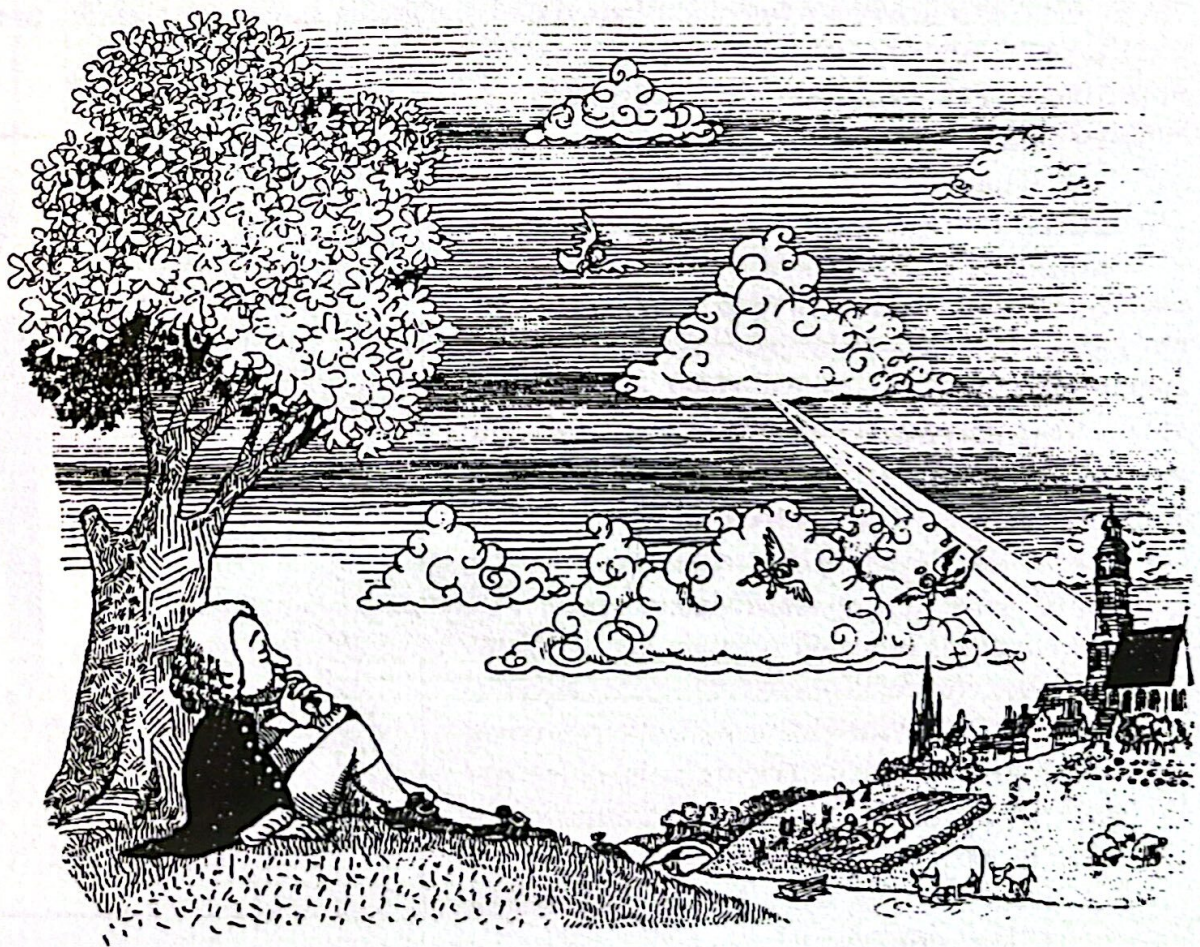
Al matí es lleva ben d'hora
i va al camp a treballar,
però al migdia, amb catxassa,
se'n torna a casa per dinar.

A la tarda reposa
i sota un arbre s'asseu,
escriu un text en prosa,
o toca el flabiol, es distreu.

Més tard ja treu la pipa
i la bosseta del tabac,
i quan de fumar s'atipa
mira a ponent com el sol se'n va.

Però l'avi Cisquet ja és a la tomba
i jo ja sóc gran és clar,
ara sóc jo qui seu a l'ombra
del pi que en Cisquet va plantar.

Pere Julià Ibàñez

T'AGRADEN LES TITELLES

Durant mitja hora em vaig asseure cap enrera, deixant les cames relaxades. Durant mig minut el vaig rebutjar, primer amb excuses i després amb paraules.

No era el que jo volia, però havia arribat l'hora, i tenia un cert temor. Sabia que ell ja tenia experiència, però per a mi era la primera vegada, i per tant estava nerviosa. Ell em parlava amigablement assegurant-me que no em faria cap mal, que miraria de fer-ho el més suau possible. Em va estar tocant amb l'aparell, fins que em va posar a to i quan va dir que ja havia arribat l'hora em vaig esgarrifar i vaig sentir molta por, en veure l'expressió dels seus ulls molt a prop dels meus. Em va indicar que obrís una mica per poder ficar millor l'aparell sense fer-me cap mal.

De cop i volta vaig sentir una esgarrifança en el més profund del meu ser, em sentia desmaiada i a la vegada intentant cridar. No, si us plau! Prou! La va moure una mica i tot es va acabar.

Em va semblar que havia passat una eternitat fins que la vaig sentir fora i vaig veure el que tant m'havia fet patir. Aleshores li vaig agrair al... dentista d'haver-me tret la dent que tant dolor m'havia causat.

"Si aquest final ha acabat amb les teves il·lusions que m'imagino, torna a llegir-ho i arrepen-teix-te de tenir la ment bruta".

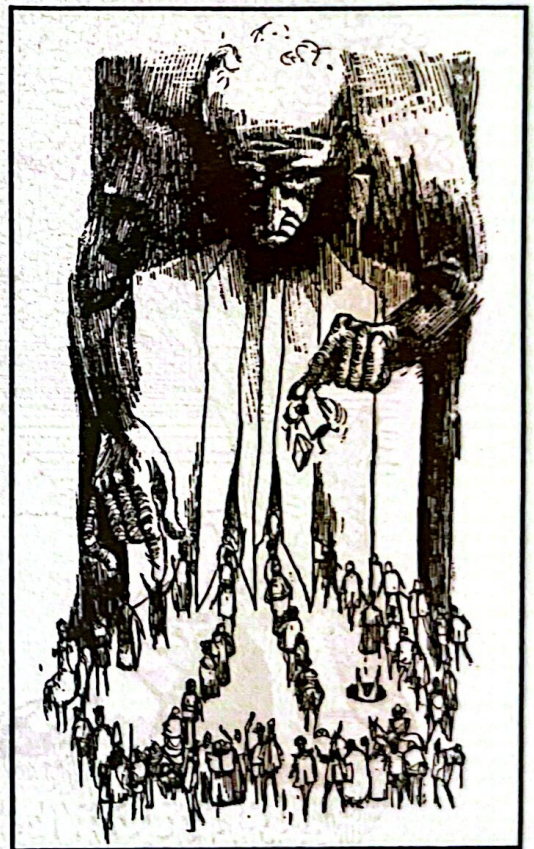
Sovint treiem conclusions abans d'hora i s'acaba en un desengany, perquè senzillament no ha passat el que nosaltres esperàvem.

A l'orient existia un joc amb titelles que es deia Guayan.

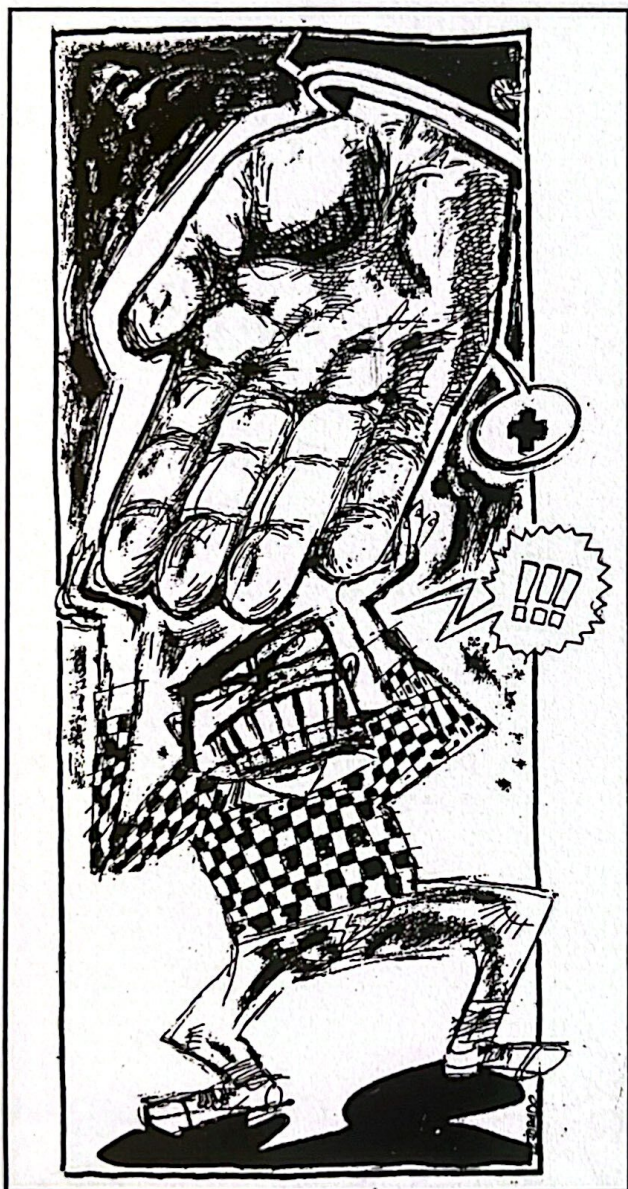
El Guayan és el joc sagrat de les ombres. Sucarno era el gran mestre de les titelles, equilibrant l'esquerra amb la dreta, les ombres són ànimes i la pantalla és el cel. S'han de contemplar les ombres, no pas les titelles, deia.

La dreta en lluita constant amb l'esquerra. Les forces de la llum i la foscor en un infinit equilibri. A l'occident volen respostes per tot, tot és correcte o incorrecte, bo o dolent, però en el Guayan no existeixen tals conclusions finals. El príncep Arjuna és un heroi, però també pot ser capritxós i egoista. Crístal li diu: Tot està enterbolit pel desig Arjuna, com el mirall per la pols, el foc per la fum, aquests desitjos ceguen l'ànima i poden fer que tu siguis el que no ets.

Antoni G. Vendrell

LA CRISI

Diuen que la crisi s'està superant poc a poc; diuen que res tornarà a ser com abans del 92; diuen que l'atur és un mal endèmic de la nostra societat i ningú sap què fer per aturar-lo o disminuir-lo; diuen que el treballador pot estar content si té feina, diuen que fins i tot l'empresa fa l'esforç de recordar al treballador que amb "flexibilitat" pot canviar-lo per un altre que sigui menys conflictiu; diuen que els sous no poden pujar per sobre de l'inflació, ni per sota ni gens.

No fa pas massa dies, vàrem anar a demanar augment de sou al "jefe" i alguna millora que sempre queda arraconada; la resposta va ser la corrent en aquests temps: "teniu molta cara", justament ara que estem sortint de la crisi amb penes i treballs!!

Conclusió:

Senyors treballadors, els que treballem moltes hores i passem més temps a la feina que a casa, tenim el deure d'ajudar les empreses a superar la crisi donat que una vegada superada ja podran destinar gran part dels guanys als augments respectius dels sous.

... I que no em surti ara un malpensant dient-me que sembla que vingui de l'hort. Ah! per cert, fa un moment he anat a collir les últimes patates.

Antoni Soler i Vendrell

AUCA DEL DRAC D'ORDAL

Del naixement del Drac
us volem parlar
que de les avencs d'Ordal
vol sortir per volar.

Els Diables volíem
un Drac que ens fes
companyia
però no sabíem a on buscar
un Drac del nostre grat.

L'esbós del Pere i la Sílvia
molt ens va agradar.
Un Drac d'ales membranoses
preparat per atacar.

Els diables encenen les
calderes
per poder-lo treballar
però amb terra, foc i aigua
no se'n sortiran.

De la Dolors Sans
n'han sentit parlar
que la fibra de vidre
molt bé sap treballar.

La proposta ja li porten
que ella ha adequat
tot donat-li forma més furiosa
i un cos més estirat.

Dels visitants i gent del poble
contents n'hem d'estar
que amb sorteigs, pin's, gorres i
samarretes
el Drac han ajudat a pagar.

A l'Ajuntament de Subirats
no el podríem pas deixar
doncs una subvenció ens ha donat
per ajudar el nostre Drac.

De la Múnia i de Lavern
diables i Dracs vindran
ajuntant-se a la festa
per apadrinar el drac.

Els carrers tremolaran
i els diables es mouran
foc i danses envoltaran
el Drac del Poble d'Ordal.

El dissabte dia 6 d'agost
a tots us estarem esperant
per ensenyar-vos el Drac
que a vosaltres va dedicat.

l'ateneu

COORDINADOR:

Magí Vendrell

INFORMACIÓ:

Cèlia Vendrell

REDACCIÓ:

Antoni Gallart

Joan Sánchez

Ferran Paredes

Mònica Vendrell

Andrés Márquez

Kim Mensa

Llorenç Ros

David Soler

Emilio Sánchez

DIBUIX PORTADA:

Bàrbara Muñiz

Laia Casas

COL.LABORADORS:

Maria-Rosa Tres

Maria Àngels Buira

Cèlia-Cornellà

Eugeni Vendrell

Anna Vendrell

Pere Julià

Antoni Soler

Montse Miró

Kim Cervera

Mn. Josep Raventós

Els Diables d'Ordal

Rosend Vendrell

Emi

Josep Casas

Llúcia Casas

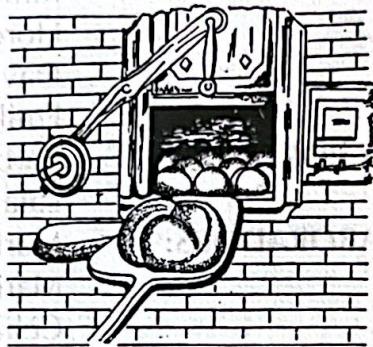
NOTES D'INTERÈS

- Tots els actes, menys el Teatre, es faran a la pista polisportiva.
- La Junta es reserva el dret d'alterar el programa i l'ordre d'horari en cas de necessitat.
- Fem pública la nostra gratitud envers aquelles persones i entitats que han ajudat en l'organització dels diversos actes.
- Es prega la màxima puntualitat a tots els actes.
- L'Ateneu no es fa responsable del contingut dels treballs publicats i signats pels respectius autors i tampoc no comparteix necessàriament el criteri d'aquests.
- El dibuix "Collage" de la portada ha estat realitzat per Bàrbara Muñiz i Laia Casas.

FORN DE PA I PASTISSERIA

Compri el pa de primera mà

El pa de forner
és acabat de fer
treballem amb artesania
per donar-li el pa cada dia
ja que volem qualitat
amb llenya l'hem enfornat
quan l'avi per Ordal passava
a Cal Pelegrí ja s'aturava

Av. Barcelona, s/núm. - Tel. 817 90 22
ORDAL (Barcelona)

**ÚNIC FORN D'ORDAL
D'ELABORACIÓ PRÒPIA**